

Національний університет
«Острозька академія»

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Голова Приймальної комісії
Національного університету
«Острозька академія»

І. Д. Пасічник

«28» лютого 2020 року

ПРОГРАМА ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

для вступників на навчання для здобуття освітнього ступеня **магістра** зі
спеціальності **061 «Журналістика»**,
освітньо-професійної програми **«Журналістика»**

Острог – 2020

Програма фахового вступного випробування для вступників на навчання для здобуття освітнього ступеня магістра зі спеціальності 061 «Журналістика», освітньо-професійної програми «Журналістика»/ Укладачі к.ф.н. Зоряна ГОДУНОК, к.ф.н. Роман ШУЛИК, к.психол.н. Олексій КОСТЮЧЕНКО. - Острог: НаУОА, 2020.

Програма розглянута та схвалена на засіданні кафедри журналістики (Протокол № 6 від 16 січня 2020 року)

Завідувачка кафедри журналістики

Зоряна ГОДУНОК

Програма розглянута та схвалена на засіданні Приймальної комісії Національного університету «Острозька академія» (Протокол № 5 від 28 лютого 2020 року)

Відповідальний секретар
приймальної комісії

Юлія ХАРЧУК

I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Мета фахового вступного випробування полягає у з'ясуванні рівня теоретичних знань та практичних навичок вступників, які вступають на навчання для здобуття освітнього ступеня магістра зі спеціальності 061 «Журналістика», освітньо-професійної програми «Журналістика» на основі освітнього ступеня бакалавра/магістра, освітньо-кваліфікаційного рівня спеціаліста здобутого за цією або іншою спеціальністю.

Результати фахового вступного випробування використовуватимуться під час формування рейтингового списку та конкурсного відбору вступників у межах ліцензованого обсягу.

II. ПОРЯДОК СКЛАДАННЯ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ

Організація фахового вступного випробування здійснюється відповідно до Положення про приймальну комісію Національного університету «Острозька академія» та Положення про організацію та проведення вступних випробувань у Національному університеті «Острозька академія»

https://www.oa.edu.ua/ua/abiturijentovi/receiving_commission/polozhenya_pro_pruymalny_komisiy

Фахове вступне випробування проводиться у тестовій формі з використанням комп'ютерної техніки та системи Moodle з таких дисциплін як: «Теорія масової комунікації», «Жанрологія», «Журналістський фах: пресова журналістика», «Журналістський фах: радіовиробництво», «Журналістський фах: телевізійна журналістика». Питання з цих дисциплін сформовано у два блоки:

1. Теорія журналістики.
2. Журналістський фах.

III. ВИМОГИ ДО ЗДІБНОСТЕЙ І ПІДГОТОВЛЕНOSTІ ВСТУПНИКІВ

Для успішного засвоєння освітньо-професійної програми магістра вступники повинні мати базову або повну вищу освіту та здібності до оволодіння знаннями, уміннями і навичками в галузі гуманітарних, суспільствознавчих та наук про соціальні комунікації. Обов'язковою умовою є вільне володіння державною мовою.

У розрізі блоків вступник повинен:

Блок 1. Теорія журналістики

знати:

- основні терміни та поняття з журналістикознавства (знання теоретичного матеріалу, вміння підкріпити їх прикладами);
- ключові проблеми розвитку масової комунікації на сучасному етапі, основні технології та методики досліджень у галузі журналістики;
- види журналістської діяльності / діяльності у сфері реалізації інформаційної політики
- основи журналістської етики;
- правовий статус журналіста і правову компетентність журналіста, авторське право у журналістиці;
- професійні організації журналістів, основні етапи та особливості розвитку журналістики в Україні та світі;
- сучасну жанрову систему ЗМІ, форми наукової комунікації у журналістикознавстві;
- стан сучасного медійного дискурсу в Україні та за кордоном.
- основні принципи інформаційної діяльності;

вміти:

- проводити дослідження в галузі журналістики;
- вести наукові пошуки в галузі журналістикознавства, використовуючи найрізноманітніші методи наукового дослідження: відбирати, систематизувати та інтерпретувати фактичний матеріал;
- застосовувати спеціалізовані соціокомунікаційні / інформаційно-статистичні методи аналізу;
- самостійно розв'язувати наукові проблеми журналістикознавства на базі світового досвіду.

Блок 2. Журналістський фах

знати:

- тенденції розвитку журналістики як чинника формування громадянського, інформаційного суспільства в Україні та за її межами.
- основні функції і тенденції функціонування засобів масової інформації і комунікації, особливості розвитку традиційних і новітніх медіа.
- специфіку створення різножанрових журналістських і публіцистичних текстів, технології їхнього редагування і просування, зокрема за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій, а також зі способами формування суспільної думки засобами журналістики.
- способами і засобами публічної комунікації, специфіку програмування рецепції медійного продукту.

вміти:

- аналізувати медійний продукт, визначаючи його жанрово-стильову специфіку, місце в журналістському / медійному дискурсі, значення для формування суспільної думки.
- формувати і підтримувати стійкі контакти з органами місцевого самоврядування, органами державної влади, міністерствами, громадськими організаціями, публічними й непублічними особами, зокрема і за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій.
- використовувати технічні та технологічні інструменти для створення медійного контенту.
- створювати медійний продукт різних жанрів залежно від типу засобу масової інформації і комунікації,
- редагувати інформаційний продукт та адаптувати його до конкретного комунікативного середовища.
- ефективно просувати створений інформаційний продукт.
- комунікувати з аудиторією, передбачати і програмувати рецепцію власного медійного продукту, формувати суспільну думку засобами масової інформації і комунікації.
- передбачати тенденції розвитку сучасної журналістики, професійно адаптуватися до змінних умов суспільного життя.

IV. НАВЧАЛЬНИЙ МАТЕРІАЛ, ЯКИЙ ВІНОСИТЬСЯ НА ФАХОВЕ ВСТУПНЕ ВИПРОБУВАННЯ ТА ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ПІДГОТОВКИ

БЛОК 1. ТЕОРІЯ ЖУРНАЛІСТИКИ

1. Інформаційні жанри та їх різновиди.
 2. Специфіка бліц-портрета. Функції і призначення бліц-портрета.
 3. Інформаційна кореспонденція як один з найпоширеніших жанрів у пресовій журналістиці.
 4. Специфічні особливості, структура, призначення кореспонденції.
- Відмінність інформаційної кореспонденції від замітки й репортажу.

5. Визначення та специфіка жанру. Види звітів.
6. Особливості інформаційного звіту.
7. Цитати та авторське «я» у звіті.
8. Мова і стиль звіту.
9. Інтерв'ю як інформаційний жанр.
10. Функції і призначення інтерв'ю.
11. Композиція інтерв'ю.
12. Класифікація інтерв'ю.
13. Підготовка до інтерв'ю.
14. Технологія отримання інтерв'ю.
15. Питання для інтерв'ю: специфіка підготовки
16. Специфіка жанру репортажу і його призначення.
17. Особливості газетного репортажу.
18. Види репортажів.
19. Структура репортажу.
20. Мова і стиль репортажу.
21. Журналістська інформація як один з видів інформації.
22. Потоки журналістської інформації.
23. Види і форми журналістської інформації.
24. Масова інформація: загальна характеристика.
25. Форми існування і принципи подачі масової інформації.
26. Масова інформація і масова культура: порівняльні характеристики.
27. Сутність журналістики в сучасному світі.
28. Початок інформаційного обміну у людському суспільстві.
29. Поняття інформації.
30. Види та властивості інформації.
31. Форми існування інформації.
32. Валюативна, дескриптивна, прескриптивна, нормативна інформація.
33. Модель Ласвелла.
34. Модель Шенона-Уівера.
35. Модель ефективної комунікації.
36. Чотири теорії преси
37. Теорія поля журналістики
38. Теорія інформаційного суспільства
39. Філософсько-іраціональні аспекти концепцій журналістики.
40. Вплив мас-медіа на суспільство.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Брайант, Дженнінгз, Томпсон, Сузан. Основы воздействия СМИ.— М.: Издательский дом «Вильямс», 2004. – 215 с.
2. Гуманітарні технології: Конспект лекцій / За ред. В. В. Різуна.- К.: Видавничий дім «KM Academia», 1994. – 60 с.
3. Даррен Дж. Миллер. Политическая коммуникация. М., 2010. – С.193-250.
4. Джеймс Лалл. Мас-медіа, комунікація, культура. Глобальний підхід.— К.: “Вид-во “К.І.С””, 2002.
5. Елинер И.Г. Мультимедийная культура и современное общество. Санкт-Петербург, 2008. – С. 201-263, С.290-359.
6. Зернецька О.В. Глобальний розвиток систем масової комунікації і міжнародні відносини / НАНУ України. Ін-тсвіт. Економіки і міжнар. відносин. — К.: Освіта, 1999. — 351 с.
7. Зернецька О. В. Нові засоби масової комунікації. – К., 1993. – 168 с.

8. Кешплінгер Х.М. Вплив насильства у мас-медіа // Публіцистика. Масова комунікація: Медіа-енциклопедія / За загал. ред. В.Ф.Іванова. — К.: АУП, ЦВП, 2007. — С. 104-114.
9. Квіт С. Масові комунікації: Підручник.— К.: Вид. Дім “Києво-Могилянська академія”, 2008.
10. Корнєв М. Н., Фомічова В. М. Психологія масової поведінки / Ін-т післядипломної освіти Київ. нац. ун-ту ім. Тараса Шевченка.— К., 2000.
11. Кузнецова О. Д. Основи масової комунікації : навч. посіб. / О.Д. Кузнецова. — Л. : РВВ Львів, ун-ту, 1996. — 170 с.
12. Маклюэн Г. М. Понимание медиа: внешние расширения человека./ М. Маклюэн// М., 2003. – 455 с.
13. Мак-Квейл Деніс. Теорія масової комунікації. К.: Вид.центр «Академія», 2010. – 538 с.
14. Масова комунікація: Підручник / А. З. Москаленко, Л. В. Губерський, В. Ф. Іванов, В. А. Вергун.- К.: Либідь, 1997.- 216 с.
15. Михайлин І. Л. Історія української журналістики: Підручник. Ч. 1: Від журналістики в Україні до української журналістики. — Х.: ХІФТ, 2000.
16. Назаров М. М. Массовая коммуникация в современном мире: Методология анализа и практика исследования.— М.: Институт социологии РАН, 2002.
17. Ольшанский Д. В. Психология масс.— СПб: Питер, 2001.
18. Основи масово-інформаційної діяльності: Підручник / А. З. Москаленко, Л. В. Губерський, В. Ф. Іванов / Київ. ун-т ім. Тараса Шевченка.- К., 1999. – 364 с.
19. Партико З. В. Теорія масової інформації та комунікації. Л.: Афіша, 2008. -290 с.
20. Почепцов Г.Г. Теорія комунікації.- К.:Видавничий центр «Київський університет», 1999. – 308 с.
21. Почепцов Г. Г. Теория коммуникации.— М.: «Рефл-бук»; К.: «Ваклер», 2003.— 656 с.
22. Приступенко Т. О. Правові засади функціонування сучасних засобів масової комунікації України. — К.: НаУ ім. Тараса Шевченка; І-т журналістики, 2000. – 256 с.
23. Різун В. В., Мелещенко О. К. Інформаційні мережі в засобах масової інформації. Канал ИНФО-ТАСС / НаУ ім. Тараса Шевченка.- К., 1992.- 96с.
24. Різун В. В. Загальна характеристика масовоінформаційної діяльності. Лекція перша / НаУ ім. Тараса Шевченка.— К., 2000.— 34 с.
25. Різун В. В. Маси.— К.: ВПЦ «Київський університет», 2003.— 118 с.
26. Різун В. В. Природа й структура комунікативного процесу // Наукові записки Інституту журналістики.— 2001.— Том 2. – с. 52-81.
27. Різун В. В. Системи масової комунікації // Наукові записки Інституту журналістики.— 2001.— Том 3. – С. 36-53.
28. Gerbner G. Mass media and human communication theory // Sociology of mass communication (Selected readings) / Ed. by D.McQuail. — Harmondsworth, 1972. — С. 35-58.
29. Goban-Klas T. Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i Internetu.- Warszawa-Krakow: Wydawnictwo naukowe PWN, 1999.- 336 с.
30. Jacobson H. Introduction // A mass communications dictionary. — N. Y., 1961.
31. Mueller O. Zum System unserer Massenkommunikationsmittel (Rundfunk und Fernsehen) // Rundfunk Journalistik in Theorie und Praxis. — H. 11 Berlin, 1967. — С. 29-30.

БЛОК 2. ЖУРНАЛІСТСЬКИЙ ФАХ

2.1. ПРЕСОВА ЖУРНАЛІСТИКА

1. Нормативна база функціонування журналістики та, зокрема, пресових видань.

2. Різновиди друкованих ЗМК. Правила наближення інтересів.
3. Регіональні ЗМК. Концепція видань регіонального зразка.
4. Діяльність всеукраїнських ЗМК. Аудиторія. Специфіка матеріалів.
5. Спеціалізовані видання. Економіка. Бізнес.
6. Видання центральних органів влади. Партійні видання. Функціонування друкованих ЗМК у передвиборчий період.
7. Корпоративна преса.
8. Видання для широкого кола читачів. Хобі у пресових ЗМК.
9. Жіночі глянцеві видання.
10. Чоловічі глянцеві видання.
11. Дитяча періодика. Різновиди. Концепції. Національно-патріотичне виховання у дитячих пресових ЗМК.
12. Релігійні видання в Україні.
13. Жовта преса як феномен
14. Поняття жанру в літературознавстві й журналістикознавстві.
15. Загальна характеристика жанрової системи журналістики.
16. Характеристика інформаційних жанрів.
17. Явище жанрової дифузії.
18. Основні вимоги до інформаційних жанрів.
19. Факт у журналістському творі. Факт як жанр.
20. Поняття /соціальної/ інформації. Поняття новини.
21. Поняття інформаційного приводу.
22. Поняття теми й ідеї журналістського твору.
23. Проблема маніпулювання фактами в журналістиці.
24. Інтерв'ю як інформаційний жанр.
25. Різновиди інтерв'ю, їх характеристика.
26. Репортаж як інформаційний жанр.
27. Різновиди репортажу, їх характеристика.
28. Звіт як інформаційний жанр.
29. Різновиди звітів, їх характеристика.
30. Замітка як інформаційний жанр.
31. Різновиди заміток, їх характеристика.
32. Заголовок. Типи заголовків.
33. Поняття лідів. Проблема функціонування лідів у журналістських творах.
34. Типи лідів.
35. Структура «перевернутої піраміди», її специфіка й особливості функціонування.
36. Правила наближення інтересів, їх реалізація в журналістському творі.
37. Поняття методу в журналістиці.
38. Методика роботи журналіста з підготовки інтерв'ю.
39. Методика роботи журналіста з підготовки репортажу.
40. Методика роботи журналіста з підготовки звіту.
41. Методика роботи журналіста з підготовки замітки.
42. Методика роботи журналіста з документами.
43. Особливості роботи інформаційних агентств.
44. Джерела інформації.
45. Інформаційні жанри в сучасному інформаційному просторі
46. Аналітичні жанри в системі аналітичної журналістики.
47. Різновиди аналітичних жанрів.
48. Логічна структура журналістського аналітичного матеріалу.
49. Поняття аргументації.

50. Різновиди аргументів.
51. Система аргументації.
52. Стереотип як аргумент в аналітичній журналістиці.
53. Коментар. Види композиційної структури коментаря.
54. Поняття планової і сюжетної композиції в аналітичних жанрах.
55. Аналітична /проблемна/ стаття як базовий жанр аналітичної журналістики.
56. Різновиди жанру статті (проблемна, передова, пропагандистська тощо).
57. Структура аналітичної статті.
58. Система аргументів аналітичної статті.
59. Аналітична стаття у різних типах видань (загально-політичні, спеціалізовані, глянцева тощо): специфіка вияву, структура, система аргументації.
60. Статистичні дані. Джерела статистичних даних.
61. Аналітичний звіт як специфічний аналітичний жанр журналістики. Аналітичний звіт: концепція, аудиторія.
62. Документ як аргумент у структурі аналітичного звіту.
63. Інформаційний звіт та аналітичний звіт: порівняльна характеристика.
64. Огляд як традиційний жанр аналітичної журналістики. Різновиди оглядів.
65. Кореспонденція як межовий жанр.
66. Рейтинг у системі жанрів аналітичної журналістики.
67. Критерії до ранжування.
68. Вимоги до критеріїв до ранжування.
69. Інфографіка в системі аналітичної журналістики: завдання, методи здійснення.
70. Методика роботи журналіста над аналітичними жанрами.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Беневоленская Т.А. Портрет современника. Очерк в газете. – М.: Мысль, 1983. – 134 с.
2. Буряк В.Д. Поетика інформаційно – художньої свідомості [Еволюція форм і методів вираження інформації (факту) в контексті інтелектуалізації творчої свідомості]: Монографія. – Дніпропетровськ: РВВ ДНУ, 2001. – 392 с.
3. Бухарцев Р.Г. Творческий потенциал журналиста. – М.: Мысль, 1985. – 140 с.
4. Вакуров В.Н., Кохтев Н.Н., Солганик Г.Я. Стилистика газетных жанров. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1978. – 183 с.
5. Вартаков Г.І. Короткий довідник газетного працівника. – К.: Політвидав України, 1989. – 173 с.
6. Виленский М.Э. Как написать фельетон. – М.: Мысль, 1982. – 208 с.
7. Владимиров В.М. Теория и методика журналистского творчества: Учеб. пособие. – Луганск: Изд – во Восточноукр. гос. ун – та, 1997. – 96 с.
8. Воронова М.Ю. Авторська позиція і авторське «я» в політичних портретах-книгах // Наукові записки Інституту журналістики. – 2003. – Т. 13. – С. 57 – 61.
9. Воронова М. Методи творення літературних портретів // Образ. – 2004. – Випуск 5. – С. 48 – 52.
10. Воронова М.Ю. Сучасна українська портретистика: жанрова диференціація і поетика: Автореферат дисертації на здобуття наук. ступеня канд. філол. наук. Спец. 10. 01. 08. – журналістика. – К., 2006. – 19 с.
11. Ворошилов В.В. Журналистика: Учебник. – СПб.: Изд-во Михайлова В. А., 2002. - 656 с.
12. Вулис А.З. В лаборатории смеха. – М.: Худ. лит., 1966. – 144 с.
13. Галич В.М. Поетика публіцистичного тексту (на матеріалі творчості Олеса Гончара): Навчальний посібник. – К.: Шлях, 2006. – 200 с.

14. Галич О., Назарець В., Васильєв Є. Теорія літератури: Підручник / За наук. ред. О. Галича. – Київ: Либідь, 2001. – 488 с.
15. Горбачук В.Т. Основи журналістики: Навч. посібник / В.Т. Горбачук, І.О. Зоц, В.І. Романько. – Слов'янськ: СДПІ, 2002. – 108 с.
16. Горбунов А.П. Образные средства языка газеты (по материалам «Правды» и «Известий») / Под ред. В.П. Вомперского. – Москва: Изд-во Моск. ун-та, 1969. – 64 с.
17. Горбунов А.П. Поэтика публицистического текста. – М.: Изд-во МГУ, 1978. – 64 с.
18. Горохов В.М. Журналистское мастерство: Лекции. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1981. – 64 с.
19. Григораш Д.С. Журналістика у термінах і виразах. – Львів: Видавниче об'єднання «Вища школа», 1974. – 296 с.
20. Гриценко О.М., Шкляр В.І. Основи теорії міжнародної журналістики. – К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2002. – 304 с.
21. Гуревич С.М. Номер газеты: Учебное пособие. – М.: Аспект Пресс, 2002. – 191 с.
22. Дмитрук В. Нарис з історії української журналістики ХІХ ст.: Посібник. – Львів: Вид-во Львів. ун-ту, 1969. – 147 с.
23. Животко А.П. Історія української преси / Упоряд., авт. іст.-біогр. нарису та приміт. М.С. Тимошик. – К.: Наша культура і наука, 1999. – 368 с.
24. Журбина Е.И. Теория и практика художественно-публицистических жанров (Очерк Фельетон). – М.: Мысль, 1969. – 399 с.
25. Здоровега В. Мистецтво публіциста. Літературно-критичний нарис. – К.: Радянський письменник, 1966. – 174 с.
26. Здоровега В.Й. Теорія і методика журналістської творчості: Навч. посібник. – Львів: ПАІС, 2004. – 180 с.
27. 27.Ипполитова Н.Б. Изобразительно-выразительные средства в публицистике: Учеб. пособие. – Саранск: Изд-во Морд. ун-та, 1988. – 80 с.
28. 28.Кайда Л.Г. Стиль фельетона: Выражение авторской позиции. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1983. – 62 с.
29. 29. Капелюшний А.О. Виникнення і розвиток української радянської сатиричної публіцистики. – К.: НМК ВО, 1990. – 136 с.
30. 30. Капелюшний А.О. Сатиричний журнал «Червоний перець». – Львів: Вища школа, 1986. – 144 с.
31. Карпенко В.О. Жанри журналістики як форми масової комунікації: Текст лекції. – К: Інститут журналістики, 2002. – 30 с.
32. Карпенко В.О. Журналістика: основи професійної комунікації. – К.: Нора-прінт, 2002. – 348 с.
33. Ким М.Н. Технология создания журналистского произведения. – СПб.: Изд-во Михайлова В.А., 2001. – 320 с.
34. Колосов Г.В. Поэтика очерка: Учебно-методическое пособие. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1977. – 77 с.
35. Колосов Г.В. Публицистика как творческий процесс. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1977. – 86 с.
36. Кройчик Л.Е. Современный газетный фельетон. – Воронеж: Изд-во Воронеж. ун-та, 1975. – 230 с.
37. Кузнецова О.Д. Аргументація в публіцистиці. – Львів: Ред.-вид. відділ Львів. ун-ту, 1992. – 130 с.
38. 38. Кузнецова О.Д. Засоби й форми сатири та гумору в українській пресі. – Львів: Видавничий центр університету імені Івана Франка, 2003. – 250 с.
39. Лазебник Ю. Проблемы литературной мастерности в журналистике К., 1963.

40. Лазутина Г.В. Технология и методика журналистского творчества. - М.: МГУ, 1988. - 78 с.
41. Літературознавчий словник-довідник / Р.Т. Гром'як, Ю.І. Ковалів та ін. - К.: ВЦ "Академія", 1997. - 752 с.
42. Магай И.П. Структура произведения журналиста // Методы журналистского творчества. - М.: Изд-во Моск. ун-та, 1982. - С. 108 - 126.
43. Макарян А.М. О сатире. - М.: Сов. писатель, 1967. - 275 с.
44. Михайлин І.Л. Історія української журналістики: Підручник. - Харків: ХІФТ, 2000. - Кн. 1. - 279 с.
45. Михайлин І.Л. Основи журналістики: Підручник. - К.: ЦУЛ, 2002. - 284 с.
46. Моисеев В.А. Журналистика и журналисты. - К.: Дакор, 2002. - 400 с.
47. Нестер З. М. Поэтика памфлета. - К.: Наукова думка, 1973. - 238 с.
48. Нерух О.О. Першооснови журналістської творчості: Навчальний посібник. - Харків: Світ дитинства, 2000. - 108 с.
49. Озмитель Е.К. О сатире и юморе. - Л.: Просвещение, 1973. - 191 с.
50. Олешко В.Ф. Журналистика как творчество: Учебное пособие. - М.: РИП-холдинг, 2003. - 222 с.
51. Основы творческой деятельности журналиста: Учебник / Ред.-сост. С.Г. Корконосенко. - СПб.: Знание, СПБИНВЭСЭП, 2000. - 272 с.
52. Павленко В.А. Сюжет и композиция в художественно-публицистическом очерке // Проблемы жанров в журналистике. - Л., 1968. - С. 50 - 62.
53. Подолян М.П. Кроки до професіоналізму / Київський університет ім. Тараса Шевченка. Інститут журналістики, Центр вільної преси. - К., 1998. - 63 с.
54. Покрасс Г.С. Некоторые речевые средства и приемы создания комического. - М.: Изд-во Моск. ун-та, 1970. - 36 с.
55. Почепцов Г.Г. Теория коммуникации. - М.: Рефл-бук.; К.: Ваклер, 2001. - 656 с.
56. Пронин Е.И. Журналистский текст как система выразительных средств // Методы журналистского творчества. - М.: Изд-во Моск. ун-та, 1982. - С. 89 - 96.
57. Прохоров Е. Искусство публицистики: Размышления и разборы. - М.: Сов. писатель, 1984. - 360 с.
58. Прохоров Е.П. Введение в журналистику: Учебник. - М.: Высш. школа, 1988. - 279 с.
59. Прохоров Е.П. Публицист и действительность. - М.: Изд-во Московского университета, 1973. - 317 с.
60. Риторические основы журналистики. Работа над жанрами газеты: Учебное пособие / З.С. Смелкова, Л.В. Ассуирова, М.Р. Саввова, О.А. Сальникова. - М., 2002. - 320 с.
61. Святовец В.Ф. Словник образотворчих засобів. Тропи та стилістичні фігури (Методичні рекомендації до курсу з теорії літератури): Навчальний посібник / За ред. В.В.Різуна. - К., 2003. - 178 с.
62. Святовец В.Ф. Талант починається з деталі: Текст лекції. - К.: Інститут журналістики, 2003. - 64 с.
63. Святовец В.Ф. Художня деталь і подробиця у творчому процесі: Навч. посібник. - К.: РВЦ "Київський університет", 1997. - 49 с.
64. Святовец В.Ф. Художня деталь у публіцистиці // Журналіст України. - 1992. - № 5. - С. 16 - 17.
65. Святовец В. Ф. Художня деталь як мікро- та макроструктура стилю сучасної публіцистики // Журналістика. Преса, телебачення, радіо. - К.: Київ. ун-т, 1992. - Вип. 24. - С. 108 - 135.
66. Слободянюк Р.Д. Журналістська майстерність: Конспект лекцій. - К.: ВПЦ "Київський університет", 1994. - 60 с.

67. Стрельцов Б.В. Фельетон: теория и практика жанра. – Минск: Изд-во Белорус. ун-та, 1983. – 60 с.
68. Стюфляева М.И. Образные ресурсы публицистики. – М.: Мысль, 1982. – 176 с.
69. Стюфляева М.И. Поэтика публицистики. – Воронеж: Издательство Воронежского университета, 1975. – 156 с.
70. Стюфляева М.И. Человек в публицистике (методы и приемы изображения и исследования). – Воронеж: Изд-во Воронеж. ун-та, 1989. – 143 с.
71. Тертычный А.А. Жанры периодической печати: Учебное пособие. - М.: Аспект Пресс, 2002. - 320 с.
72. Ткаченко А.О. Мистецтво слова (Вступ до літературознавства): Підручник для гуманітаріїв. – К.: Правда Ярославичів, 1997. – 448 с.
73. Український радянський памфлет. – К.: Дніпро, 1985. – 381 с.
74. Учёнова В.В. Творческие горизонты журналистики. К характеристике профессиональных методов. – М.: Мысль, 1976. – 204 с.
75. Черепанов М.С. Проблемы теории публицистики. - М.: Мысль, 1973. - 268 с.
76. Черникова Е.В. Литературная работа журналиста: Учебник. – М.: Гардарики, 2007. – 183 с.
77. Черникова Е.В. Основы творческой деятельности журналиста: Учебное пособие. – М.: Гардарики, 2005. – 287 с.
78. Черняков Б.І. Візуальна мова зображальної публіцистики: тропи і стилістичні фігури // Язык и культура: Материалы Первой международной конф. – К., 1992. – С. 116 – 118.
79. Шестакова Е.Г. Перетворення дійсності у текстах художньої літератури і засобів масової комунікації // Наукові записки Інституту журналістики. – 2003. – Т. 13. – С. 104 – 112.
80. Шкляр В.И. Энергия мысли и искусство слова. – К.: Выща шк., 1988. – 199с.
81. Щербина А.О. Жанры сатиры й гумору. – К.: Дніпро, 1977. – 135 с.
82. Щудря Н.Н. Эстетические особенности публицистического творчества: Автореф. канд. филол. наук. 10. 01. 10. – К., 1985. – 24 с.
83. Ярмиш Ю.Ф. Жанри сатиричної публіцистики: Навчальний посібник / За ред. проф. В. В. Різуна. - К.: Інститут журналістики, 2003. – 156 с.

2.2. ТЕЛЕВІЗІЙНА ЖУРНАЛІСТИКА

1. Роль сучасного телебачення в Україні та світі.
2. Розвиток кабельного та сателітного телебачення.
3. Види та функції сучасного телебачення.
4. Поняття інформаційного телебачення.
5. Інформаційне повідомлення (відеосюжет).
6. Звіт. Виступ (монолог у кадрі).
7. Інтерв'ю. Репортаж.
8. Аналітичні жанри: коментар, огляд, бесіда, дискусія, ток-шоу, прес-конференція, кореспонденція (передача).
9. Художньо-публіцистичні жанри: нарис, замальовка, есе, сатиричні жанри (фейлетон і памфлет).
10. Коментар. Огляд.
11. Бесіда. Дискусія. Ток-шоу.
12. Прес-конференція. Кореспонденція (передача).
13. Сутність нарису.
14. Замальовка та есе.
15. Сатиричні жанри (фейлетон і памфлет).
16. Основні складові телепрограми.
17. Форма і побудова програми.

18. Головні герої.
19. Атмосфера та студія.
20. Документалістика – напрямок кінематографії.
21. Особливості документального кіно.
22. Маркетинг і менеджмент сучасного телевиробництва.
23. Програмування телевізійного мовлення.
24. Правові засади телевізійного мовлення та журналістської діяльності.
25. Стилїстика сучасних телевізійних творів.
26. Факт в основі телевізійного журналістського твору.
27. Явище «формату» на ТБ.
28. Пропаганда та політична агітація на ТБ.
29. Дозволені та заборонені кольори на телеекрані.
30. Сутність телебачення як аудіовізуального медійного засобу.
31. Історія виникнення телебачення.
32. Види й типологія телебачення на сучасному етапі.
33. Телевізійні програми інформаційного жанру.
34. Типові методи викладу телевізійних новин.
35. Мова і стиль повідомлень.
36. Особливості написання врізів у телевізійних повідомленнях.
37. Структура інформаційної редакції.
38. Технологія інформаційного телевиробництва.
39. Виробництво телевізійного сюжету.
40. Модель британських телевізійних новин
41. Поняття коментаря на телебаченні.
42. Бесіда та огляд.
43. Поняття кореспонденції, прес-конференції та дискусії.
44. Жанри інформаційної тележурналістики.
45. Цілі та завдання аналітичної телепубліцистики.
46. Відмінності аналітики від телеінформації.
47. Художньо-публіцистичні жанри телевізійної журналістики.
48. Принципи роботи з фактами в телевізійній журналістиці.
49. Роль інформації на сучасному телеекрані.
50. «Новини» як типова форма телеінформації.
51. Жанрова типологія новинарної телепрограми.
52. Технологія виробництва теленовин.
53. Структурні елементи телевізійного репортажу та основні принципи їх поєднання.
54. Інтертекстуальна природа синхрону та «стендапу» в телевізійному репортажі.
55. Принципи їх виправданого включення до телетексту.
56. Роль «підводки» в телерепортажі.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Борецький Р.А. Журналіст ТВ: за кадром и в кадре / Р.А. Борецький, Г.В. Кузнецов. – М., 1990.
2. Дмитровський З.Є. Телевізійна журналістика : Матеріали для вивчення основ тележурналістики / З.Є. Дмитровський. – Львів : ПАІС, 2006.
3. Зверева Н.В. Школа регіонального тележурналіста : учеб. пособие / Н.В. Зверева. – М. : Аспект Пресс, 2004.
4. Інформаційне законодавство України (станом на 1 вересня 2008 р.) / За ред. Т. Шевченка, Т. Олексіюк. – К., 2008.

5. Ким М.Н. Технология создания журналистского произведения / Ким М.Н. – СПб. : Изд-во Михайлова В. А., 2001.
6. Князев А. Основы тележурналистики и телерепортажа : учеб. пособие / Александр Князев. – Бишкек : КРСУ, 2001.
7. Кузнецов Г.В. Так работают журналисты ТВ / Г.В. Кузнецов ; Ин-т повыш. квалиф. работников телевидения и радиовещания ; Моск. гос. ун-т им. М.В. Ломоносова. Ф-тет журналистики. – 2-е изд., перераб. – М. : МГУ, 2004.
8. Кузнецов Г.В. ТВ-журналистика: критерии профессионализма / Г.В. Кузнецов. – М. : РИП-холдинг, 2004.
9. Куляс І. Ефективне виробництво теленовін: стандарти інформаційного мовлення. Професійна етика журналіста-інформаційника : практичний посібник для журналістів / Ігор Куляс, Олександр Макаренко. – К. : Інтерньюз Україна, 2006.
10. Лазутина Г.В. Профессиональная этика журналиста : учеб. пособие по журналистике / Г.В. Лазутина. —М. : Аспект Пресс, 2000.
11. Летуновский В.П. Телевизионный журналист в прямом эфире : учеб. пособие / В.П. Летуновский. – СПб. : С.-Петербург. гос. ун-т, 2004.
12. Лукина М.М. Технология интервью : учеб. пособие / Мария Лукина. – М. : Аспект Пресс, 2003.
13. Матвеева Л.В. Психология телевизионной коммуникации : учеб. пособие / Л.В. Матвеева. – М., 2002.
14. Медіа право : для студентів факультетів/відділень журналістики / Упоряд. Наталія Петрова, В'ячеслав Якубенко. – К. : Київська типографія, 2007.
15. Накорякова К.М. Литературное редактирование : общая методика работы над текстом : практикум / К.М. Накорякова. – М. : Икар, 2006.
16. Падейский В.В. Проектирование телепрограмм : учеб. пособие / В.В. Падейский. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2004.
17. Ситников В. П. Техника и технология СМИ : печать, телевидение, радиовещание / [В.П. Ситников]. – М. : ЭКСМО ; Слово, 2004.
18. Лубкович І.М. Соціологія і журналістика : Підруч. / І.М. Лубкович. – Львів : ПАІС, 2005.
19. Телевизионная журналистика : учеб. / Редкол.: Г.В. Кузнецов, В.Л. Цвик, А.Я. Юровский. – М. : Изд-во МГУ, 2005.
20. Цвик В.Л. Телевизионная журналистика : учеб. пособие / В.Л. Цвик. – 2-е изд., перераб. и доп. – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2009.

2.3. РАДІОВИРОБНИЦТВО

1. Виникнення радіо і становлення радіомовлення як важливого компонента системи засобів масової інформації.
2. Найважливіші віхи розвитку Українського радіо.
3. Найхарактерніші особливості функціонування радіомовлення.
4. Вплив телебачення на подальший розвиток радіомовлення.
5. Суть переорієнтації функціонування радіомовлення у зв'язку з появою телебачення у системі ЗМІ.
6. Що спричинило створення "форматних" радіостанцій?
7. Охарактеризуйте формулу "новини плюс музика".
8. Охарактеризуйте основні сучасні формати радіомовлення (назвіть приклади відповідних радіостанцій).
9. Які зміни відбулися в радіоєфірі України після виникнення приватних радіостанцій ?
10. Які чинники породила комерціалізація радіоєфіру?
11. Що таке "національний інформаційний простір України"?
12. Роль радіомовлення у формуванні національного інформаційного простору

України.

13. Проблеми створення суспільного радіомовлення України.
14. Що є головним інструментом радіо?
15. Істотна відмінність радіо порівняно з пресою і телебаченням.
16. Які є природні обмежувальні риси впливу радіо на аудиторію?
17. Специфічні можливості функціонування радіо.
18. З яких груп складаються виражальні засоби радіо? Охарактеризуйте їх.
19. У чому сила впливу слова на радіослухача?
20. Своєрідність невербальних мовних засобів радіослова, що несе так звану незмістовну інформацію.
21. Які чинники впливають на сприймання радіоінформації?
22. На які групи поділяються звукові засоби?
23. Які функції виконують інтершуми у радіопередачах?
24. Яка роль музики як виражального засобу радіо?
25. Що означає "монтаж" на радіо?
26. Яка особливість монтажу з використанням комп'ютера?
27. Назвіть і охарактеризуйте сфери впливу радіо на слухачів.
28. Що таке "документ"? У чому полягає специфіка радіодокументалізму?
29. Процес розуміння слухачем радіопередач.
30. Типи слухання радіо.
31. Визначення поняття "функція радіомовлення".
32. Дайте визначення різних функцій радіомовлення.
33. Суть функції інформування.
34. Фази розвитку громадської думки під впливом радіомовлення та інших засобів масової інформації.
35. Психолого-педагогічні механізми формування громадської думки.
36. Історична зумовленість пропагандистської функції радіомовлення.
37. Призначення пропагандистських радіопередач.
38. Чинники, від яких залежить виховний вплив радіопередач.
39. Специфічні чинники естетичного впливу радіопередач на слухачів.
40. На яких засадах повинні базуватися розважальні радіопередачі?
41. Які види спілкування здійснюються за допомогою радіо? Особливості спілкування людей за допомогою радіо.
42. Визначальна роль інтегруючої функції радіомовлення.
43. Які принципи у своїй діяльності реалізують радіоорганізації України?
44. Основні принципи інформаційних відносин, яких зобов'язаний дотримуватися радіожурналіст.
45. У чому проявляється якість соціально значущої радіоінформації?
46. В яких межах радіомовлення демократичних країн світу вільнодумне, забезпечує громадянам вільне висловлювання своїх думок, поглядів, ідеологічний та політичний плюралізм?
47. Чинники впливу радіомовлення на формування національного інформаційного простору.
48. Які радіостанції складають структуру національного радіомовлення України ?
49. Хто регулює взаємовідношення в державному (бюджетному) та недержавному (приватному) радіомовленні?
50. Основна тематична спрямованість диференційованих каналів внутрішнього ефіру та на мовлення за кордон.
51. Які чинники впливають на діяльність Національної радіокомпанії України?
52. Якими напрямками розвивається приватне радіомовлення України?
53. Якою мовою зобов'язані вести передачі радіоорганізації України?

54. Що таке “мовні квоти” і яка їх роль у контексті функціонування радіоринку в Україні
55. Вимоги до приватних радіостанцій, які розроблені Світовою комісією з політики радіо і телебачення.
56. Специфіка роботи приватних радіостанцій України.
57. Охарактеризуйте проблеми функціонування суспільного радіомовлення в Україні.
58. Тематична спрямованість інформаційних повідомлень.
59. Яке призначення політико-ідеологічних передач?
60. Які найважливіші питання висвітлюються у соціально-економічних передачах?
61. Тематичні аспекти релігійних радіопередач і їх роль у подоланні міжконфесійного непорозуміння.
62. Характерні особливості радіопередач для дітей та юнацтва.
63. Тематичний діапазон передач для молоді.
64. Аспекти сучасної радіореклами.
65. Назвіть стратегічні та тактичні функції реклами.
66. Вимоги до створення ефективної національної радіореклами.
67. Процес цифровізації радіомовлення в Україні і світі.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Багмут А. І., Бровченко Т. О., Борисюк І. В., Олійник Г. П. Інтонаційна виразність звукового мовлення засобів масової інформації. – К., 1994.
2. Бараневич Ю. Д. Жанри радіовещання: Проблемы становления, формирования, развития. – Киев-Одесса, 1978.
3. Вовканич С. Інформація, інтелект, нація. – Жовква, 1999.
4. Горохов В. М. Слагаемые мастерства (особенности журналистского творчества). – М., Мысль, 1982.
5. Гоян О. Основи радіожурналістики і радіоменеджменту: Підруч. – 2-ге вид., допов. – К.: Веселка. – 2004.
6. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості: Підручник. – 3-тє вид. – Львів: ПАІС, 2008.
7. Зубанич Ф. І. Діалоги серед літа: Літературні бесіди. – К.: Рад. письменник, 1982.
8. Кулик В. Дискурс українських медій: ідентичності, ідеології, владні стосунки. – К.: Критика, 2010.
9. Лазутина Г. В. Основы творческой деятельности журналиста: Учебник для вузов. – М., 2001.
10. Миронченко В. Я. Основы інформаційного радіомовлення : Підручник. – К. : ІЗМН, 1996.
11. Михайлин І. Л. Журналістика як всесвіт : Вибрані медіадослідження. – Х. : Прапор, 2008.
12. Олейник В. Радиопублицистика. – К., 1978.
13. Різун В. В. Теорія масової комунікації: Підручник. – К.: „Просвіта”, 2008.
14. Томан Іржі. Мистецтво говорити. – К., 1982.
15. Фихтелиус Эрик. Десять заповедей журналистики / Перевод со шведского Вероники Менжун. – М., 1999.
16. Чічановський А. А., Старіш О. Г. Інформаційні процеси в структурі світових комунікаційних систем: Підручник. – К.: Грамота, 2010.
17. Шаповал Ю. Феномен журналістики: проблеми теорії. – Рівне, 2005.
18. Шкляр В.І. Теорія і методика журналістської творчості: Конспект лекцій. – К.: Вид. МІЛП, 1999.

19. Шумилина Т. В. „Не могли бы вы рассказать...”. – М., 1996.
20. Ярошенко В. Н. Информационные жанры радиожурналистики. – М., 1976.1. Гоян О. Я. Інформаційно-музичне радіомовлення для молоді (з досвіду українського радіо) // Журналістика. Преса. Телебачення. Радіо. – 1991. – Вип. 23. – С. 30-40.
21. Гоян О. Я. Основи радіожурналістики і радіоменеджменту: Підручник. – К., 2004.
22. Goian, Oles. (2008). ЦИФРОВЕ РАДІОМОВЛЕННЯ: УКРАЇНСЬКІ ПЕРСПЕКТИВИ..
23. Гуревич П. С., Ружников В. Н. Советское радиовещание: страницы истории. – М., 1976.
24. Лизанчук В. Радіожурналістика: засади функціонування. – Л., 2000.
25. Любосветов Д. И. Радиовещание и аудитория: некоторые особенности взаимодействия // Вестник Московского университета. Сер. 10. Журналистика. – 1999. – № 3. – С. 3–16.
26. Любосветов Д. И. Акустическая природа радиовещания // Вестник Московского университета. Сер.10. Журналистика. – 1997. – № 3. – С. 37–47.
27. Радио: музыкальное, новостное, общественное... / Под ред. В. А. Сухаревой. – М., 2001.
28. Радиожурналистика: Учебник / Под ред. А. А. Шереля. – М., 2000.
29. Ружников В. Н. Становление музыкального радиовещания // Вестник Московского университета. Сер. 10. Журналистика. – 1992. – № 5. – С. 36–43.
30. Тхагушев И. Н. Современное радиовещание в системе средств массовой информации // Вестник Московского университета. Сер. 10. Журналистика. – 1994. – № 6. – С. 3–14.
31. Четвертакова И. В. Тексты рекламных радиообращений: от мотивации к действию // Вестник Московского университета. Сер. 10. Журналистика. – 1996. – № 2. – С. 15–26.
32. Ярошенко В. Н. Информационные жанры радиожурналистики. – М., 1973.
33. Браун Д. Р., Файерстоун Ч. М., Міцкевич Е. Теле/радіо новини та меншини. – К., 1996.
34. Ляшенко Б. Радио без тайн. – М., 1991.
35. Москаленко А. З. Реабілітація слова. – К., 1989.
36. Набруско В. Радіомовлення в Україні – чиє? для кого? // Журналіст України. – 2001. – № 1. – С.66–67.

V. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ, СТРУКТУРА ОЦІНКИ ТА ПОРЯДОК ОЦІНЮВАННЯ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ ВСТУПНИКІВ

Фахове вступне випробування для вступників освітнього ступеня магістр на основі ступеня бакалавра (ОКР спеціаліста, ступеня магістра) проводиться у формі тестування з використанням комп'ютерної техніки та системи Moodle.

Бал фахового вступного випробування визначається як сума балів, одержаних за вирішення 60 тестових завдань. Правильна відповідь на одне тестове завдання оцінюється в 1 бал, неправильна – 0 балів.

Загальна оцінка за виконання фахового вступного випробування виставляється системою Moodle за 12-бальною шкалою за заданою формулою, після чого автоматично переводиться у 200-бальну шкалу відповідно до таблиці 1.

Таблиця 1

Переведення бала за виконання завдань фахового вступного випробування, обрахованого за 12-бальною шкалою, в шкалу 100-200 балів

1	100
1,1	100
1,2	100
1,3	100
1,4	100
1,5	100
1,6	100
1,7	100
1,8	100
1,9	100
2	100
2,1	101
2,2	102
2,3	103
2,4	104
2,5	105
2,6	106
2,7	107
2,8	108
2,9	109
3	110
3,1	111
3,2	112
3,3	113
3,4	114
3,5	115
3,6	116
3,7	117
3,8	118
3,9	119

4	120
4,1	121
4,2	122
4,3	123
4,4	124
4,5	125
4,6	126
4,7	127
4,8	128
4,9	129
5	130
5,1	131
5,2	132
5,3	133
5,4	134
5,5	135
5,6	136
5,7	137
5,8	138
5,9	139
6	140
6,1	141
6,2	142
6,3	143
6,4	144
6,5	145
6,6	146
6,7	147
6,8	148
6,9	149
7	150
7,1	151
7,2	152
7,3	153
7,4	154
7,5	155
7,6	156
7,7	157
7,8	158
7,9	159

8	160
8,1	161
8,2	162
8,3	163
8,4	164
8,5	165
8,6	166
8,7	167
8,8	168
8,9	169
9	170
9,1	171
9,2	172
9,3	173
9,4	174
9,5	175
9,6	176
9,7	177
9,8	178
9,9	179
10	180
10,1	181
10,2	182
10,3	183
10,4	184
10,5	185
10,6	186
10,7	187
10,8	188
10,9	189
11	190
11,1	191
11,2	192
11,3	193
11,4	194
11,5	195
11,6	196
11,7	197
11,8	198
11,9	199
12	200

Вступник допускається до участі у конкурсі, якщо оцінка за виконання завдань фахового вступного випробування складає 100 балів і більше за 200-бальною шкалою оцінювання.

Якщо результат складання фахового вступного випробування вступника становить менше 100 балів, то він не допускається до участі у конкурсному відборі.

VI. ПОЛІТИКА ДОБРОЧЕСНОСТІ

Складаючи фахове вступне випробування, Ви погодились виконувати положення Кодексу академічної доброчесності¹.

Окреслимо його основні складові:

Виконувати всі завдання самостійно без допомоги сторонніх осіб.

Надавати для оцінювання лише результати власної роботи.

Не вдаватися до кроків, що можуть нечесно покращити Ваші результати чи погіршити/покращити результати інших вступників.

Не публікувати відповіді на питання, що використовуються у рамках фахового вступного випробування для оцінювання знань вступників.

¹ Кодекс академічної доброчесності Національного університету «Острозька академія» / https://www.oa.edu.ua/ua/info/kodeks_akademichnoj_dobrochesnosti